R 5722

The Wisest King Misled

ஞானமுள்ள ராஜா தவறாக வழிநடத்தப்பட்டான்

1 ராஜாக்கள் 12:1–24

இஸ்ரயே–லேயே ஞானமுள்ள ராஜா மிகுந்த புத்தியற்றவனானான் – ஜனங்களுக்கிடையயேயான அதிருப்தி–நாட்டை இழந்து எருசலேம் அனுகூலமடைந்தது – சாலொமோன் ராஜாவின் மகனும் வாரிசும் – பத்து கோத்திரத்தாரின் கலகம் – பாபிலோனிய சிறையிருப்பிற்குப் பிறகு ராஜ்யங்கள் இணைக்கப்பட்டன.

"அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை; விழுதலுக்கு முன்னானது மனமேட்டிமை." நீதிமொழிகள் 16:18

மகாராஜாவாகிய சாலொமோனின் ராஜ்யபாரத்தின் பிற்பகுதி மதிப்பு குன்றியதாக இருந்தது. அவனது காலப்பகுதியில் கலகம் ஏற்படாவிட்டாலும், அதிருப்தி உணரப்பட்டது. ராஜா தனது ராஜ்ய பாரத்தின் முற்பகுதியின் மகிமையில் அமர்ந்திருந்து, வெளிநாட்டு காரியங்களில் விருப்பங்கொண்டு மனைவிகளின் எண்ணிக்கையையும் அவனது கஷ்டங்களையும் பெருக்கினான். நாட்டின் ஐசுவரியம் பொது முன்னேற்றத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது. இது பொது சொத்தாக இருந்து, ஜனங்கள் அனைவரும் அதில் விருப்பங் கொண்டிருந்தனர். தொடர்ந்து சுயநல பெருக்கத்தில் நாட்டம் அதிகமாக இருந்து, நீதி குறித்த விஷயங்களில் பொது ஜனங்களுக்கு அக்கறை காட்டாமல், ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பாருக்கு அனுகூலம் செய்யப்பட்டது.

வேதாகம பதிவின்படி சாலொமோன ராஜாவுக்கு எதிராக கலகம் மற்றும் எதிர்ப்பு ஏற்படுத்தப்படாமல் இருந்தால் கூட, சாலொமோனுக்குப்பிறகு ராஜாவான அவனது மகன் ரெகொபெயாம் காலத்தில் ஒரு மாற்றம் ஏற்படும் என்று ஜனங்கள் முடிவு செய்தார்கள். அதிருப்தி பத்து தோத்திரங்களில் இருந்தது. தலைநகரத்தை தங்கள் வசம் பெற்றிருந்த இரண்டு கோத்திரத்தார் தங்களுக்கு கிடைத்த முன்னேற்றங்களில் திருப்தியடைந்திருந்தனர். சாலொமோனுடைய தலைநகரம் தேசத்தின் மற்ற பகுதிகளைக் காட்டிலும் பொதுவான முன்னேற்றங்களில் அனுகூலத்தை பெற்றிருந்தது. மற்ற கோத்திரத்தார் அனைவரும் பொதுவான கட்டாய இராணுவசேவையில் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கவில்லை என்றும் தங்களுக்கு நீதி கிடைக்கவில்லை என்றும் உணர்ந்தனர்.

இராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்டது

இந்த காரணங்களால் ரெகொபெயாம் அரியணைக்கு வருவதற்கு எதிர்ப்பும், ஜனங்களுக்கு எதிரான ஒடுக்குதலுக்கு உத்திரவாதம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்பதும் இருந்தது. இது பிரிட்டிஷ் பொதுமக்களுடன் தொடர்புடைய மேகன சார்டா (Magna Charta) என்கிற உரிமை சாசனத்திற்கு ஒத்து இருந்தது. எல்லா கோத்திரத்தாரும் ராஜாவுக்கு தங்களது விசுவாசத்தை காண்பிக்கும்படி கூடுகிற நேரமாகிய ராஜாவின் பட்டாபிஷேக நேரத்தில் இந்த கோரிக்கை இஸ்ரயேலர்களால் வைக்கப்பட்டது. பிறகு பத்து தோத்திரத்தாரின் பிரதிநிதியாக யெரொபெயாம் வந்து, அவன் கூறியதாவது: "உம்முடைய தகப்பன் பாரமான நுகத்தை எங்கள்மேல் வைத்தார்; இப்பொழுதும் நீர் உம்முடைய தகப்பன் சுமத்தின கடினமான வேலையையும், அவர் எங்கள் மேல் வைத்த பாரமான நுகத்தையும் லகுவாக்கும்; அப்பொழுது உம்மைச் சேவிப்போம்."

அதற்கு வா–பனான ராஜா, அவர்களைக் போகச் சொல்–மூன்று நாட்கள் கழித்து வரும்படி கூறினான். அப்பொழுது ராஜாவாகிய, ரெகொபெயாம் தன் சமூகத்தில் இருந்த முதியோரோடே ஆலோசனை பண்ணினான். அப்பொழுது அவர்கள் கூறியாதாவது: "நீர் இன்று இந்த ஜனங்களுக்கு சேவகனாக, அவர்களுக்கு இணங்கி, அவர்கள் சொற்படி செய்து, மறுமொழியாக நல்வார்த்தைகளைச் சொல்வீரானால் எந்நாளும் அவர்கள் உமக்கு ஊழியக்காரராயிருப்பார்கள்." இந்த ஆலோசனை ராஜாவுக்கு திருப்திகரமாக இல்லாததினால், தன்னோடே வளர்ந்து தமது சமூகத்தில் நிற்கிற வா–பரோடே ஆலோசனை பண்ணினான். அவர்கள் எதிரான ஆலோசனையைக் கூறினார்கள். அவர்கள் கூறினதாவது: "இந்த ஜனத்திற்கு நீர் சொல்ல வேண்டியது என்னவென்றால்; என் சுண்டு விரல் என் தகப்பனாருடைய இடுப்பைக் பார்க்கிலும் பருமனாயிருக்கும். இப்பொழுதும் என் தகப்பன் பாரமான நுகத்தை உங்கள் மேல் வைத்தார். நான் உங்கள் நுகத்தை அதிக பாரமாக்குவேன்; என் தகப்பன் உங்களை சவுக்குகளினாலே தண்டித்தார். நான் உங்களை தேள்களினால் தண்டிப்பேன் என்று நீர் அவர்களோடே சொல்லவேண்டும் என்றார்கள்." தேள்கள் என்பது சவுக்குகளின் நுனியிலுள்ள உலோக துண்டுகளாகும்.

ரெகொபெயாம் ராஜா மற்றும் அவனது வா–பர்களின் எண்ணம் என்னவென்றால் ஜனங்களுக்கு வளைந்து கொடுத்தால் இது அவர்களது கலகத்திற்கான கோரிக்கைகளின் ஆரம்பமாக இருந்து எதிர்காலத்தில் தாங்க முடியாததாக இருக்கும் என்பதாகும். ஜனங்களை பயமுறுத்தி, கட்டாயப்படுத்தி சம்மதிக்க வைக்க வேண்டும் என்பதே அவர்களது எண்ணம். ஆனால் யெரொபெயாம் தலைமையில் வந்த பத்து கோத்திரத்தாரை பணிய வைக்க முடியவில்லை. ரெகொபெயாம் ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்படுகிற விழாவில் அவர்கள் பங்கு பெறாமல் திரும்பிப் போனார்கள். யூதா மற்றும் பென்யமீன் கோத்திரத்தின் பிரதிநிதிகள் மட்டும் இராஜாவுக்கு விசுவாசமுள்ளவர்களாக மீந்திருந்தார்கள்.

இப்படியாக இஸ்ரயேல் ராஜ்யம் பிரிந்தது, அதன் பிறகு பத்து கோத்திரத்தார் இஸ்ரயேல் ராஜ்யம் என்றும், இரண்டு கோத்திரத்தார் யூதா ராஜ்யம் என்றும் ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக அழைக்கப்பட்டனர். தெய்வீக வாக்குத்தத்தத்தை மதித்து அனைத்து இஸ்ரயேலர்களும் பாபிலோனின் சிறையிருப்பி–ருந்து திரும்பிய காலம் வரை இப்படியாக இருந்தது.

சிறையிருப்பின் காலத்திருந்து பன்னிரண்டு தோத்திரத்தாருக்கும் இஸ்ரயேல் என்றே பெயர் இருந்தது. இயேசுவும் அப்போஸ்தலரும் கூட இப்படியாக பயன்படுத்தினர். அதேபோல் யூதா என்ற பெயர் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் வந்த அனைவருக்கும் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் பெரும்பாலானவர்கள் பாபிலோனின் சிறையிருப்பி–ருந்து வராமல் உலகெங்கிலுமுள்ள பாபிலோனின் பல்வேறு மாகாணங்களில் வாழும்படி தொடர்ந்தனர். அவர்களில் சிலர் தேவன் பேரிலுள்ள நம்பிக்கையை விட்டு, விருத்தசேதனத்தை மறுத்து, தேவனை கைவிட்டு உலகின் மற்ற புறஜாதியாரைப்போல ஆனார்கள். ஆனால் அவர்களில் மற்றவர்கள் கர்த்தரிடத்தில் விசுவாசமாயிருந்து தேவனால் கட்டளையிட்டப்படி வருடங்தோறும் எருசலேமுக்குச் சென்று பண்டிகையை ஆசரித்தார்கள். இவர்கள் "சிதறியிருக்கிற பன்னிரண்டு கோத்திரத்தார்" என்று தொடர்ந்து அறியப்பட்டனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் அப்போஸ்தலர் காலத்தில் சத்தியத்துடன் தொடர்புக்கு கொண்டு வரப்பட்டிருந்தனர்.

"அழிவுக்கு முன்னானது அகந்தை"

கடந்த கால பாடங்கள் தற்காலத்தில் மிகவும் மதிப்பு வாய்ந்தவை. முடிவில் தீங்கு விளைவிக்கிற பெருமையே உலகிற்கு பொதுவான ஒரு உபாத்தியாய் இருக்கிறது. ஐசுவரியவான்களும் அதிகாரத்தில் இருப்பவர்களும் ஏழைகளை எப்பொழுதும் பயமுறுத்துகிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஏழைகள் பெற்றுக் கொண்ட பெரும்பாலான ஆசீர்வாதங்கள் எல்லாம் கடுமையான கோரிக்கைகளாலும் பயமுறுத்துத–னாலும் ஆகும். கொஞ்சம் மட்டுமே தானாக வருகிறது. இந்த விஷயத்தில் உலக ஞானம் எப்பொழுதுமே தவறு செய்கிறது என்று சொல்வதற்கு நாம் ஞானமுள்ளவர்கள் அல்ல. ஏழைகளும் குறைந்த அனுகூலம் பெறுகிறவர்களும் நியாயமில்லாத கோரிக்கைகளை வைக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பது உண்மையாயிருக்கிறது. பணக்காரர்களில் உள்ள மிகுந்த நம்பிக்கை அவர்களால் பொதுவான அனுகூலத்திற்கு வேலை செய்திருக்கமுடியாது என்று யார் சொல்லக்கூடும்? உலகமானது மேலும் முன்னேறி இருக்காது என்றும் ஜனங்கள்மேல் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தாது என்றும் ஒரே மாதிரியான நீதியையும் வாழ்க்கையின் கனிகளில் அதிக பங்கை கொடுக்காது என்றும் யார் சொல்லக்கூடும்?

தற்காலத்தில் படித்த மற்றும் ஐசுவரியம் உள்ளவர்களில் பெரும்பாலோர் பொது ஜனங்களிடம் காண்பிக்கும் மனோபாவத்தைத்தான் ரெகொபெயாம் ராஜா பத்து தோத்திரத்தாருக்கு கூறிய பதில் நமக்கு ஞாபகப்படுத்துகிறது. தங்களால் மற்றவர்கள் நன்மையடைவார்கள் என்று நினைப்பதாக அவர்கள் காணப்படுகிறார்கள். பொன்னான கற்பனையின்படி ஜனங்களின் உரிமைகளை அங்கீகரிப்பது, வெள்ளைக்கொடி காண்பிப்பதாகவும், முற்றிலும் தாங்க முடியாத விபரீதமான கோரிக்கைகளுக்கு வழிநடத்தும் என்றும் நினைக்கிறார்கள்.

நீதி பொன்னான கட்டளை

ஆட்சியாளர் ஜனங்களின் ஊழியனாக இருக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு கொள்கையில்தான் ஞானிகள் ரெகொபெயாம் ராஜாவுக்கு ஆலோசனை கூறினார்கள் என்று எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். இதை உண்மையுடன் அவன் செய்திருந்தால். அவனது ராஜ்யம் நிலைத்திருந்திருக்கும் மற்றும் அவனது ஜனங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்பதையும் எல்லோரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். அவர்களது ஆலோசனை ராஜா பொன்னான கற்பனையை கடைபிடிக்கவேண்டும் என்பதாக இருந்தது. அதாவது ராஜா ஜனங்களிடம் இதை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்றும், அவர்களும் ராஜாவிடம் இதை கடைபிடிக்க வேண்டும் என்றும் யோசனை கூறப்பட்டது. ஆனால் அதெல்லாம் மாறிவிட்டது. கிறிஸ்தவத்தின் மகா தலைவரால் கொடுக்கப்பட்ட பொன்னான கற்பனை சாத்தியப்படாது என்று வெறுத்து ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அது சோதனையாக கொடுக்கப்படவில்லை என நாம் கருதுகிறோம். அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தவர்கள் ஜனங்களுடனான விவகாரங்களில் பொன்னான கற்பனையை நம்புவதற்கு எப்பொழுதும் பயப்பட்டார்கள். அரசியல் கட்சிகள் பொன்னான கற்பனை போன்ற சிலவற்றை உயர்த்திக் கத்தி, நேரத்தை பெற்று மறுபடியும் அதிகாரத்தில் ஏறி. சந்தர்ப்பத்தை

பெற்று அந்த கற்பனையை பயன்படுத்த மறுக்கவே செய்கிறார்கள். நிலைமை அதை முடியாதபடி செய்துவிட்டது என்று வாதிடுகிறார்கள்.

எனினும் சீக்கிரத்தில் பொன்னான கற்பனை உலகளாவிய சோதனையாக இருக்கும். இந்த கட்டளையினால் மட்டுமே மானிட சந்தோஷம் நிரந்தரமாக உறுதி செய்யப்படும் என்று மெய்ப்பிக்கும். மேசியாவின் ராஜ்யம் ஆயிர வருட காலமாக, இந்த பொன்னான கற்பனையின் நோக்கில் கட்டாய கல்வியை கொடுக்கும் என்பதே வேதாகமத்தின் வாக்குத்தத்தமாக இருக்கிறது. கர்த்தர் தீர்க்கதரிசிகள், அப்போஸ்தலர்கள் மற்றும் இயேசு மூலமாகவும், இந்த பொன்னான கற்பனையை வெற்றி என்று நிரூபித்திருக்கிறார். மேலும் அது நித்திய நீதியையும், சமாதானம், சந்தோஷம் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களையும் கொண்டு வரும் என்றும் நிரூபித்திருக்கிறார். தேவனுடைய கட்டளைக்கு சம்மதம் தெரிவிப்பவர்கள் மேல் அவரது கிருபை இருந்து, பாவம், வியாதி, வேதனை மற்றும் மரணத்தி–ருந்து அவர்களை மகிமைக்கு கொண்டு வந்து, பொன்னான கற்பனைக்கு கீழ்ப்படிய மறுக்கிறவர்களை முற்றிலுமாக அழித்துவிடும்.

முடிவானது தகப்பனாகிய ஆதாமுக்கு தேவன் கொடுத்திருந்த மகிமையான நிலைமையாக இருக்கும். இதைத்தான் ஆதாம் அசட்டை பண்ணி கீழ்ப்படியாமையினால் இழந்தான். ஆதாம் மற்றும் அவனது சந்ததியினர் மேல் இந்த மரண தண்டனை நமது அனைத்து வியாதிகள், வேதனைகள் மற்றும் மரணத்தை கொண்டு வந்தது. இந்த தண்டனை இரட்சகரின் அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராக பட்டபாடுகளால் ஈடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்னரே சொல்லப்பட்ட பிரகாரம் மகிமையின் ராஜ்ய ஏற்பாடுகளே முடிவானதாக இருக்கும்.